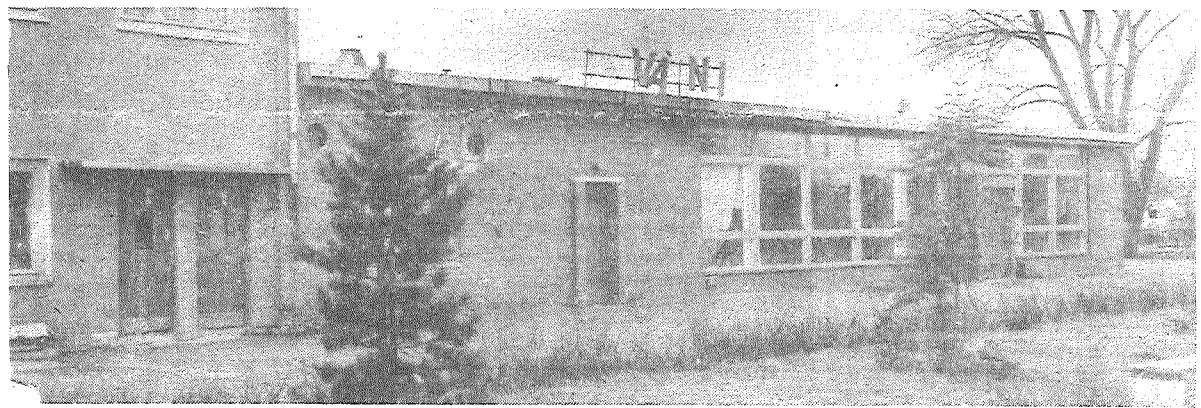

NOVADNIEKS

LATVIJAS REPUBLIKAS PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

LĪVĀNOS: «viss kārtībā!»

J.Silicka foto

Mājas saimnieku verte pēc kārtības priekšnama, bet pilsētas vizītkarte, kā teiktu Ostaps Benders, ir stacija. Līvānos ir pat divas stacijas. Pie vienas pietāj autobusi, pie otras – vilcieni.

Tā vien liekas, ka Līvānos apsēdis kāds nelabais. Par maz vēl nelaimju, ko radījusi ekonomiskā krīze. Bet kas radījis garīgo krīzi? Cik sen līvānieši stāvēja pie ūdenstornja, klausījās sajusminātajās runās un, raugoties uz sarkanbaltsarkano karogu torņa galā, cerēja, ticēja... Tagad torņa galā plīvo vēja sapluināta karoga skrandā, un – «Viss kārtībā!».

«Viss kārtībā!» arī ar minēto pilsētas vizītkarti – stacijām. Autoosta nezin kāpēc slēgta, pasažieriem šajās

janvāra vētrānājas dienas no vēja buķim nav ko patverties, kamēr pienāk autobuss, lai pēc tam visi bēra tajā gāztos iekšā (autēlā). Pat vairāk – nekur nav nekādas informācijas, kad un kāds autobuss pienāk. Mīni nu! Bet lepnajā celtņē (skat. attēlu), kuru dēvē par jauno autostaciju, saimnieko komercfirma un uz nebēdu tirgojas ar dažādām precēm par valūtu.

«Viss kārtībā!» arī dzelzceļa stacijā. Vienīgi garāmbraucošo vilcieni pasažieri nevar saprast, kur nokļuvis – «Vānos» vai «Līvānos» (skat. attēlu). Vai tiešām, lai izslaucītu savu durvju priekšu, lai nebūtu kauns ne pašiem no sevis, ne arī no ciemiņiem un garāmbraucējiem, vajadzīgas dotācijas no republikas budžeta?

māca matemātiku pietaktajām un sestajām klasēm, bet vidusskolas jauniešiem – fakultatīvā kārtā.

Uz plašu latviešu valodas skolotāju semināru rajona skolotāji pulcējās Preiļu 1. vidusskolā, kur atklātās stundas rādīja E.Livdāne, M.Opule, R.Lustika, L.Ūzuliņa. Skolas bibliotēkā bija sarīkota nodarbība par jaunāko literatūru, bet R.Pastars un S.Kivko organizēja konkursu 10. klasēm.

Ja kādam šodien vēl ir vecā pase, bet jau parīl viņš gribētu doties ārpus ceļojumā ar Latvijas pasi, tas nav nekas neiespējams. Ar rajona valdes

lēmumu apstiprināta kārtība, kā pases steidzamas vajadzības gadījumā saņemt ārpus kārtas. Vienīgi, ja pase būs gatava pēc dienas – jāmaksā pieci tūkstoši, ja pēc divām – trīs, bet ja pases īpašnieks to vēlas saņemt pēc trim dienām – jāmaksā viens tūkstošs. Visiem parējiem Latvijas pases tiek sagatavotas 10 dienu laikā. Šāds pakalpojums veids par lielu samaksu bija nepieciešams tāpēc, ka daudz ir tādus cilvēkus, kam šis dokuments vajadzīgs nekavējoties, uz karstām pēdām...

L.Rancāne

spēkos būtu piemērot arī Latvijā pieņemto likumu par dzīvnieku aizsardzību.

L.Rancāne

Rožkalni

Zigfrīdam Ancānam ir sava saimniecība, viņš pats – enerģisks zemnieks, sagādājis vajadzīgo tehniku un darbs nepaliek bez augļiem. Toties ir visai sarežģīti savu saražoto produkciju realizēt valsts pārstrādes uzņēmumiem, tie savlaicīgi nenorēķinās un līdz ar inflācijas pieaugumu jācieš zaudējumi. Lai tā nebūtu, viņš nolēmis pilsētā iekārtot savu veikaliņu un aicināja novadniekus piebiedroties.

Viens no bijušajiem strādniekiem lopus novietnē Kvederos Ananijs Kirilovs to iznomā. Savā laikā paju sabiedrībai «Dzintars» te bija tālrunis,

bet, lai to pārreģistrētu uz jaunā saimnieka vārda, rajona telekomunikāciju pārvalde pieprasījusi 8000 rubļu. Vai nav par sāli? Joprojām nav atjaunota sakaru līnija ar bijušo kopsaimniecību «Lidums», nedarbojas 16 telefoni, bet līdz pagasta centram no šejienes vairāk par desmit kilometriem.

Pagasta zemnieki sarēķinājuši, ka ar maksas novelināšanu par piegādāto pienu un gaļu viņu zaudējumi par vairākiem mēnešiem inflācijas dēļ ir vairāk par diviem miljoniem rubļu.

Paju sabiedrība «Ezeriems», domājot, ka pavasārī tomēr vajadzēs apstrādāt gan savus laukus, gan arī palīdzēt zemnieku saimniecībām, remontēt tās rīcībā esošo tehniku. Šim nolūkam jau iztērēti līdzekļi pusotra miliona rubļu apmērā.

A.Rancāns

LATVIJA: aizvadītās nedēļas hronika

Valdības sēdē kārtējo reizi tika spriests par 1993. gada valsts budžetu. Tā kā palielināt ieņēmumus nav iespējams, ministri vienojās, ka jāsamazina (pagaidām par 3 procentiem) budžeta izdevumi. Paredzams, ka 1993. gada budžeta deficīts tomēr būs aptuveni 7 miljardi LVR, turklāt valdības parāds Latvijas Bankai jau sasniedzis 2 miljardus LVR.

Tika parakstīts sadarbības līgums starp Latvijas Republikas un Azerbaidžānas iekšlietu ministrijām. Tajā paredzēta sadarbība organizētās nodarbinātības apkaršanai un informācijas apmaiņā, Latvijai būs iespēja pārņemt Azerbaidžānas pieredzi narkobiznesa apkaršanā, jo tur ar to nodarbojas speciāla pārvalde.

Jūrmalā notika Latvijas un Krievijas starpvalstu sarunu kārtējais raunds, kurš beidzās bez nopietniem rezultātiem, jo galvenajā jautājumā – par Krievijas armijas izvešanu no Latvijas – nekāda vienošanās nav parakstīta un termiņi nav noteikti. Latvija iestājas, ka Krievijas armijai republikas teritorijā jāatstāj jau šogad, bet Krievijas puse pat savu piedāvāto termiņu – 1994. gads – saista ar papildus noteikumiem.

Augstākā Padome par jauno ekonomisko reformu ministru apstiprināja līdzšinējo Latvijas biržas ģenerāldirektoru Aivaru Kreitusu. Jaunais mi-

nistr paziņoja, ka, lai 1993. gada palielinātu ieņēmumus valsts budžetā, nodokļi nevis jāpalielina, bet gan jāsamazina. Līdz ar to tūlīt sekmēta uzņēmējdarbības atbilstība un ražošanas atdzīvināšana, turklāt uzņēmēji pārstātu izvairīties no nodokļu maksāšanas, ko viņi darot, pastāvēt pašreizējām nodokļu likmēm.

Latvijā uzturējās Starptautiskā valūtas fonda (SVF) eksperti, lai pārbaudītu, kā tiek ievērotas SVF prasības, no kurām svarīgākās – stingra naudas politika (emisijas ierobežošana) un strukturālas izmaiņas ekonomikā. SVF eksperti visai atzinīgi novērtēja līdz šim Latvijā paveikto, bet pašreizējās negatīvās iezīmes ekonomikā izskaidroja ar valdības daudzajiem aizmirstajiem pasākumiem īpaši – privatizācijā.

Augstākā Padome pieņēma likumu «Par piena pārstrādes valsts uzņēmumu privatizāciju», kā arī lēmumu par šī likuma spēkā stāšanos kārtību.

Sakarā ar skandalu ap narkotisko vielu ražošanu valsts uzņēmumā «Latvbiofarm», kā arī ņemot vērā, ka Latvijā palielinās narkomānu skaits, LR Ministru Padome apstiprināja Nacionālās narkotisko vielu kontroles un narkomānijas apkarošanas koordinācijas komisiju 13 cilvēku sastāvā.

1992. gadā Latvijā notikuši 3473 ceļu satiksmes negadījumi, kuros bojā gājuši 726 cilvēki, bet 3765 guvuši traumas. Šādus datus preses konference nosauca LR Satiksmes ministrijas Ceļu satiksmes drošības departamenta direktors G.Rorbaks.

Finansu ministrija pieņēmusi lēmumu par jaunajām stikla taras cenām. Bezkrāsas konjaka un likiera pudeles (no 0,5 līdz 1 litram) turpmāk maksās 10 LVR, bet tāda paša tilpuma bezkrāsas degvīna pudeles ar vītoto kakliņu – 15 LVR.

Latvijas Ārlietu ministrijā parakstīja vienošanos par diplomātisko attiecību nodibināšanu starp Latviju un Bangladešas Tautas Republiku.

LR MP priekšsēdētājs I.Godmanis AP izveidotajai korupcijas apkarošanas komisijai paziņoja, ka viņa vadītajā valdībā neesot konstatēti likuma «Par Ministru Padomi» pārkāpumi. Šī likuma 17.pants aizliedz valdības locekļiem darboties komercstruktūrās. Komisija uzdeva Valsts kontrolei līdz 15.februārim to pārbaudīt.

Pēc republikas preses materiāliem

PREIĻU PILSĒTAS VALDĒ

«Dāvanu» pagaidām nepieņēma

Preiļu pilsētas padomes valde apsprieda rajona TDP valdes lēmumu par nepabeigto atbūvniecības iekārtu nodošanu pilsētas bilanci. Rajona valdes lēmums paredz, ka celtniecības pabeigšanai pilsētas valdei tiks piešķirtas mērķa subsīdijas.

Pilsētas valdes locekļi uzskatīja, ka «kaķi maisā» nedrīkst ņemt, vispirms esot jāpaskatās, kas tai maisā ir iekšā...

Šis būvobjekts, kurā celtniecības darbus uzsāka un organizēja bijusī rajona izpildkomitejas kapitālās celtniecības nodaļa un turpināja pašreizējā rajona TDP, nu ir kā «dāvana», kas tiek pasniegta pilsētas valdei.

Objekts, protams, kopā ar mērķa subsīdijām varētu un, droši vien, vēlāk arī pāries pilsētas bilanci pēc tam, kad izveidotā speciālistu komisija apsekos izpildīto darbu apjomu un kvalitāti. Tas varētu notikt ne agrāk kā vasarā. Nav saprotams, kas cits. Kāpēc šim nepabeigtajam objektam pirms tā nodošanas ekspluatācijā ar steigu vajadzīgs cits darbu pasūtītājs, bet kontrolēt būvdarbu pabeigšanu nevelas rajona padomes celtniecības speciālisti, kuri to ir darījuši līdz šim?!

Apkures maksu pārreķinās

Cēsu ielas 9. nama un Liepājas ielas 40. nama iedzīvotāji uzrakstījuši vairākas sūdzības, ka viņu dzīvokļos šosezon pietrūcis siltuma.

Kā pilsētas valdi informēja siltumtīklu uzņēmuma vadītājs J.Anspoks, siltuma noplūde trasē esot likvidēta. Taču siltumtrase, ko pilsēta pieņēma no rajona sadzīves pakalpojumu kombināta, ir nolietojusies un gadu gaitā nav remontēta.

Tiesa, atbilde, ka dzīvokļos nu ir silti, mājas «sūtnus» ar J.Leitānu priekšgalā, nebūt neapmierināja. Iedzīvotāji prasa pārreķinu.

Tika izveidota komisija, kura vēlreiz izvērtēs maksājumu tarifus šo namu iedzīvotājiem. Taču tas nenozīmē, ka par apkuri varēs vispār nemaksāt.

Komisijai jāpārreķina arī izlietojā kurināmā (akmeņogļu) daudzums, kas nepieciešams namu apsildīšanai, jo no iedzīvotājiem ir sūdzības, ka uzņēmums «Preiļi» gribot norakstīt pārlieku lielu kurināmā daudzumu. Šajā sakarībā izteiktas arī citas pretenzijas.

Tāpat pārreķins būs, bet cerēt, ka samaksa par siltumu varētu tikt samazināta līdz minimumam, nevajadzētu.

Pensionāriem — atlaide, maksājot par vienistabu dzīvokli

Preiļu pilsētas valde uzklaušoja pensionāru un invalīdu pretenzijas, ka vienistabas dzīvokļos pārlieku daudz jāmaksā par siltumu, jo tiek rēķināta virsnormatīvā platība. Turpmāk, norēķinoties par siltumu ar taloņiem, tiem pensionāriem un invalīdiem, kuri dzīvo vienistabas dzīvokļos, no pilsētas budžeta segs starpību, kas radīsies starp talonā noteiktajiem 1500 rubļiem un faktiski maksājamo summu.

Dažādi jautājumi

Pilsētas valde izskatīja iedzīvotāju un organizāciju iesniegumus. Arī par atbrīvošanu no zemes nodokļa. Šogad zemes nodoklis palielināsies sešas reizes. No šī nodokļa maksāšanas valde atbrīvoja katoļu un vec ticībnieku draudzes.

Apsaimniekošanā pārņemtas ceļu būvniecības pārvaldes, PMK-21, lina fabrikas dzīvojamās mājas.

Valde nolēma, ka pašvaldību kongresā, kas notiks 29.-30. janvārī, piedalīsies J.Brics.

Valde nolēma pārdot automašīnu «Volga», kuras izmantošana pilsētas apstākļos ir nerentabla.

Par šiem līdzekļiem nopirks automašīnu «Moskvīč», kas līdz šim piederēja Preiļu lina fabrikai.

Aina Iljina

ZIŅAS

Pirmo reizi pēc piecdesmit gadiem Latvijā piešķirts maģistra grāds matemātikas skolotājiem. Šo nosaukumu saņēmuši četri skolotāji. Starp viņiem – Preiļu 1. vidusskolas matemātikas skolotāja Māriete Seile. Viņa Preiļos strādā pirmo gadu. Līdz tam bija pasniedzēja Latvijas Universitātē, ir vairāku matemātikas uzdevumu krājumu līdzautore, speciāliste modernajā elementārajā matemātikā. Māriete Seile Preiļu 1. vidusskolā

ZIŅAS no pagastiem

Upenieki

Par cietsirdību, dzīvnieku mocīšanu stāstīja telefona zvans no Upenieku pagasta. Tika nosauktas mājas līcauniekos un to iedzīvotāji, kas piesprieduši mokpilnu likteni savam sunim, precīzāk, kucei, kurai nolēmuši nāvi, taču nevis ātru, kādu varētu nest, piemēram, medību bīse, bet nobeigšanos badā, piekēdētai. Medniekam, redz, būtu varbūt jāmaksā. Nelaimīgais dzīvnieks, piesiets ķēdē, jau sastāvēt no vieniem kauliem, ādas un lielas galvas uz drebošām kājām un izmisīgām acīm...

Tāls ir ceļš pēc palīdzības caur redakciju. Pagastā ir vietējā vara, kuras

CIK DAUDZ VAR IZCIEST SKOLĒNS?

Pienāca 14. janvāris, un viss notika tieši tā, kam Jaunsilavas pamatskolas direktore Valija Kaktiniece nespēja noticēt, kaut arī iepriekš bija par to dzirdējusi un beidzot pat oficiāli brīdināta un parakstījusies uz papīra lapas, kas bija piesūtīta no paju sabiedrības «Vārpa». Par to, ka sākot ar 14. janvāri tiks pārtraukta siltuma piegāde skolai, jo skolu valde nav samaksājusi paju sabiedrībai 673 tūkstošus rubļu par apkuri un ūdens piegādi.

Un tā visu šo laiku Jaunsilavas bērni aukstās klasēs cīnās ar fizikas formulām un matemātikas uzdevumiem, viņu vecāki lūdz Dievīnu, lai kaut vēl pieturētos ziemai nepiedienīgais siltums, jo baid iedomāties, kā mācīties neapkurinātās telpās, ja temperatūra ir minussos. Tiesa, ne visi vecāki gremdējas lūgšanās. Vairums mēģina saskatīt, cik lieli ir tā darba augļi, ko viņi, vai viņu tēvi ieguldījuši tās pašas paju sabiedrības, agrāk kolhoza, tīrumos, fermās, darbnīcās, un vai tiešām pa visu cilvēka mūžu viņš, diendienā strādādam, nav spējis nopelnīt pat tik, lai viņa bērnam būtu siltā klase, kur mācīties?

Katrai pusei ir savs viedoklis. Paju sabiedrības vadība uzskata un pieprasa par visu apkures sezonu samaksāt gandrīz divus miljonus rubļu. 300 tūkstoši no kuriem jau samaksāti, bet minētie 673 tūkstoši vēl nē. Jo skolu valdes vadība savukārt uzskata, ka skaitļi ir nepamatoti uzpūsti, ko arī ar savu pieaicinātu speciālistu aprēķinam vēlas pierādīt. Paši nama apsaimniekotāji tam piekrīt, un skolas direktore stāsta, ka nekad nav pārbaudīta to gigakaloriju, ko skola it kā patērē, atbilstība faktiskajai temperatūrai skolā. Viņai ir pamats to apšaubīt, jo skola vienmēr ir diezgan auksta.

Arī par aukstā ūdens piegādi līdz šim ir tikusi ņemta samaksa par 17,7 kubikmetriem dienā, atbilstoši projekta aprēķiniem. Taču, kad ticis uzstādīts ūdens patēriņa skaitītājs, izrādījies, ka skola izlieto gandrīz sešas reizes mazāk. Vēl gan skolu valdi, gan skolas vadību piesardzīgu dara fakts, ka no vienas un tās pašas katlu mājas apsildītas tiek gan skola, gan divas 18 un 27 dzīvokļu mājas, kur īrnieki decembrī maksāju-

ši par apkuri tik mazu summu, ko šeit baid pat nosaukt, lai nesakaitinātu tos, kuri ik mēnesi spiesti šķirties no vairākiem tūkstošiem...

Šo rindu rakstīšanas laikā redakcijā jau bija informācija, ka piektdien vai pirmdien, tas ir vakar, pie viena galda sēdiesies Turku pagasta, «Vārpa», skolu valdes, rajona valdes, skolas pārstāvji. Kaut kā taču šī lieta tiks atrisināta, neviens normāls cilvēks ekonomikas sabrukuma, visa šī privatizācijas un «prihvatizācijas» perioda juckļa, visa šī laika grūtības taču neuzvels bērniem tīri fizisku ciešanu veidā. Tomēr Jaunsilavā tas laikam ir iespējams. Vēl kaut kur attaisnojama un pieļaujama pati par sevi šī varbūtība ir, — nu labi, viena puse pieprasa samaksāt tik daudz, cik otra uzskata par nepamatotu un neapmaksā, līdz ar to pirmā puse savus pakalpojumus, šajā gadījumā — apkurināšanu, pārtrauc, bet otrā cenšas pamatoti pierādīt savu taisnību.

Taču Jaunsilvas bērniem arī bez tā šajā mēģinājumā gadā sarežģījumu pietiek. Autobusu kustības grafiks rajonā ir sastādīts tā, ka Jaunsilavas skolēniem ar to braukšana uz skolu neiznāk. Reizi nedēļā (trešdienās) no Preiļiem šajā virzienā brauc autobuss, izmetot loku pa Turku pagastu, ierodas Līvānos un vakarā pa to pašu ceļu dodas atpakaļ. Trešā daļa bērnu (29, bet skolā pavisam iet 89) ir apmetušies uz dzīvi internātā. Varat iedomāties nakšņošanu pašlaik neapkurinātās telpās! Vai to vecāku izjūtas, kuri zina, ka viņu bērni guļ ar elektrības sildītājiem sildāmās istabās, tūristu guļamaisos!

Paju sabiedrība atteikusies ar savu autobusu bērnu ik dienas izvadīt līdzekļu trūkuma dēļ. Satrauktie vecāki ir rakstījuši «Vārpa» vadībai vēstuli ar lūgumu viņu mantiskās pajas daļu izlietot benzīna iegādei, vecāki nav mierā, ka viņu bērni, sevišķi sākumskolas mazuli, nakšņo ārpus mājas. Vēstule nav radījusi nekādu reakciju.

Pagasta deputāti ir mēģinājuši skolas lietas izlemt sesijā, taču, aizņemoties pieredzi no Augstākās Padomes deputātiem, daudzi nav uzskatījuši par vajadzīgu piedalīties un tā nav bijusi lemtiesīga...

Pagasta vadība tomēr atradusi

iespēju paju sabiedrībai samaksāt 60 tūkstošus rubļu benzīna iegādei. No kādien fondiem, to laikam labāk noksūt, jo atrauts kādiem citiem...

Un tā paju sabiedrības autobuss nu pirmdienas rītos bērnus savāc un nogādā skolā, kur viņi dzīvo internātā, bet piektdienas vakaros no skolas aizved. Daudzi skolēni rītos uz skolu, bet vakaros — mājup staigā kājām. Tie, kuriem ir tuvāk nekā braucējiem. Tuvāk šajā gadījumā nozīmē kilometrus septiņus, astoņus. Ziemas tumsā...

Atgriezīsimies vēlreiz pie 14. janvāra. Skolai ir atslēgts siltums. Arā trako vētra un aizvien pieņemams spēkā. Nodziest elektrība, un neviens nezina, uz cik ilgu laiku, bet tas nozīmē, ka internātā dzīvojošie paliks bez siltā ēdien, bez apsildīšanas. Skolas direktore pieņem lēmumu pārtraukt mācības un lūgt paju sabiedrību atsūtīt autobusu, vārdu sakot, piektdienas vakara reisu pārcelt uz ceturtdienu un nogādāt skolēnus mājās. Autobuss ierodas, un bērni dodas ceļā. Tomēr pēc kāda gabala autobussam nākas apstāties, jo pāri ceļam guļ vētrā izgāzts koks, ko šoferim nav pa spēkam novākt. Viņš izsēdina skolēnus, apgriež autobusu un aizbrauc. Traukojošas vētras laikā bērni vieni dodas uz mājām, līdz kurām vēl ir kilometri pieci!

Varbūt, ka var šeit runāt par skolotāju kategorijām, kuras daļot arī ņēma vērā, cik liela bīstamības pakāpe ir katra priekšmeta stundās, piemēram, darbmācībā, kur strādā ar dažādiem rīkiem, un, teiksim, zīmēšanā, bet vai ikvienam nebūtu jābūt atbildībai par bērnu dabas stihijas priekšā? Arī uz transporta vadītāju, kurš pārveda skolēnus, attiecas savi noteikumi.

— Bet tā pret skolu nievājošā attieksme, kas nāk no priekšniekiem, tā pārņem jau arī pārējos, — ar bezcerību balsi teica direktore.

Jaunsilavas skolēni pašlaik ir tikusi izmēģinājumu trusišu lomā — cik daudz var izciest Lātgales skolēns? Eksperimentētājiem dota pilna vaļa. Rajona saimnieki tādos sikumos kā izglītības jautājumi ne šajā Jaunsilvas gadījumā, ne citās vietās, kur, piemēram, skolēniem nav iespēju nokļūt uz skolu, nesteidzas iejaukties.

L.Rancāne

PATSTĀVĪBA NENĀK VIEGLI

Rožkalnu pagastā ir gandrīz 80 zemnieku saimniecības un divas paju sabiedrības. Todien, lai arī bija pagasta zemnieku sapulce, katrs no runātājiem pieminēja arī savas puses paju sabiedrību. Diemžēl tikai no vienas — «Ezerciema» — bija atradis iespēju piedalīties tās priekšsēdētājs Aivars Lozda. Kaut gan, manuprāt, šo sabiedrību vadītājiem tomēr nebūtu jāignorē zemnieku kustība un vajadzības, jo daudzi zemnieki vēl ir paju sabiedrību biedri, turklāt viņi tikai nesen sākuši strādāt patstāvīgi, bet līdz tam bija pildītiesīgi un varbūt arī strādīgākie pajinieki.

Jaunāko informāciju — par degvielām, lauksaimniecības mašīnām, sēklām, minerālmēsliem, pakaišu kūdru utt. — rajona lauksaimniecības pārvalde sniedz paju sabiedrību dispečeriem pa radio-telefonu. Pastāv vienošanās, ka ik piektdien pulksten 15.00 tiek aicināti uz šejieni zemnieku pārstāvji, pilnvarotie vai viņu biedrību vadītāji, pagastu darbinieki. Bet rožkalnieši izteicās, ka viņus, zemniekus, pat neielaižot šajos punktos, tālab neko nezina, un rodies bezgalīgas domstarpības, ka, lūk, viens var tikt pie lētākas degvielas un minerālmēsliem, bet citus par to neinformē. Vēl zemniekiem nav tilpņu, kur uzglabāt degvielu rezerves, bet tādas ir paju sabiedrībās, kuras savukārt nelabprāt izpaldz. Un tā tālāk.

Negribu turpināt šāda veida pretenziju uzskaitījumu, jo tas tikpat labi zināms arī citos pagastos. Rožkalnu zemnieki centās pilnībā izgaršot rūgtuma kausus, kādi nu kuram bija papemti līdzī uz sapulci. Un ne jau velti sapulces vadītājs Francis Pastars lūdza izvairsties no emocijām — tas tomēr šad tad paspruka. Un tomēr. Cik tad ilgi var klusēt, vai par to runāt un atgādināt starp tikai savas puses laudīm, ja no tā nekas neizmainīsies? Kālab neizkraut sirdi, kad uz pagastu atbraukuši rajona Tautas deputātu padomes priekšsēdētājs Ilgvars Muzikants, rajona lauksaimniecības pārvaldes priekšsēdētāja vietnieks Jānis Desainis un galvenais agronoms inspektors Jānis Kivlenieks, arī rajona laikraksta pārstāvis?

Mēs gan atgādinām, ka beigusies tie laiki, kad par šķirējtiesu-šiem bija rajona mēroga augsti kungi, ka tagad pašiem vien viss jāatrisina un rajons ir bezspēcīgs ko darīt, ka jāveido savas biedrības un pašiem jāpārvalda pagasts. Un kauninām, ka cilvēki negrib to saprast un vēlas pretenzijas, kas samilzušas pret pagasta vadību, izteikt augstākstāvošu priekšnieku klātbūtnē, ka laiks viņiem pašiem būt kungiem savās mājās. Vēl atceramies pirmskara laiku, kad visa noticejs, sava veida Dievs un ķeizars bija pagasta vecis.

Dzīve tomēr ir gājusi uz priekšu un nez vai tā atgriezīsies izejas punktā. Ko darīt zemniekiem, ja ir sava saimniecība, kas viņu sevi iesūkusi, kā mēdz sacīt, ar visiem zābakiem, kad visapkārt tikai darbs un nervozēšana, ja kas nepadodas, nav laika pat padomāt iziet ārpus mājas. Kas būs tas pirmais, kurš atmetīs ar roku savai saimniecībai un sāks rūpēties par citiem, meklēt, kur un kas dabūjams letāks? Zemniekam ar naudu

ir tā, ka gali kopā nesanāk, viņš tik stipri pakļauts inflācijai kā neviens cits, jo laikā nesaņem maksu par savu produkciju, bet no dienas dienā preces kļūst dārgākas.

Pagasta vadība un visi klātesošie alcerējās bijušo darbinieku, kurš rūpējies par degvielu sadali, runāja, cik labi būtu, ja būtu valsts algots konsultants, bet tajā pašā laikā nebija priekšlikumu pašiem tos algot un prasīt no viņiem godīgu darbu.

Zemnieki bieži vien pieminēja skandalozo notikumu ar kopdarbības uzņēmuma «Rožkalni» izveidošanos: zemnieku grupa grib strādāt patstāvīgi, bet nevar, stāigāšana pa augstākajām instancēm un tiesām ilgst vairāk par gadu, lieta izskatīta arī republikas Augstākajā tiesā, bet panākumu nekādu.

Šī sapulce Rožkalnos bija pagasta deputātu sesijas priekšvakarā, klātesošie balsoja par pagasta padomes sliktu darbu un lēma ierosināt deputātiem izskatīt priekšsēdētāja atbilstību amatam. Kad klātesošie sāka izteikt domas, ka visa pulcēšanās un braukšana no pagasta malu malām ir bijusi velīga, ja nekas nav izlēmts konkrēti, ka neviens no rajona arī netaisas iejaukties pagasta iekšējā dzīvē, tad Zigfrīds Ancāns, kurš bija zemnieku līderis līdz šim, palūdza demisiju.

Lietišķi izskanēja priekšlikumi attāļājas pagasta sādās izveidot nelielas zemnieku apvienības, tās savus pārstāvjus deleģēt augstāk, kuri tad savā sanāksmē ievēl biedrības valdi un tās priekšsēdētāju. Paralēli tam īstenots arī tāds

priekšlikums, ka turpat sapulce ievēlēt biedrības priekšsēdētājs, agronoms pēc profesijas Francis Pastars, viņam savukārt četri vietnieki pagasta nostūros, kas ir ģeogrāfiski savrupināti. Šie cilvēki tad arī izvirzīti uz rajona zemnieku sapulci tādas biedrības dibināšanai. Šāda organizācija, pēc zemnieku domām, darbosies abos virzienos — zemnieku vajadzības tik novadītas līdz pagasta un rajona struktūrām, savukārt atgriezeniskās saites līdz zemniekam novadis arī informāciju «no augšas». Viss atkarīgs no tā, cik ievēlētie cilvēki būs aktīvi.

Braucot prom no Rožkalnu pagasta, palika doma, ka, lai jau zemnieki aktivizējas paši un paši pārvalda savu pagastu, kas ir apšveicami, tomēr nevar atteikties arī no rajona atbildīgu darbinieku izbraucieniem, jo radio un telefona sakari, tāpat pārstāvju ierašanās rajona centrā ir viena lieta, bet pavisam kas cits ir vadītāju personiskie kontakti.

A.Rancāns

Karstā putra joprojām deg vēderā...

Par ko diskutēja Lauksaimniecības ministrijas, rajona pašpārvaldes, tieslietu vīri, uzņēmumu vadītāji

Lauksaimniecības ministrijas agrārās reformas pārvaldes priekšnieks Voldemārs Atkašūns, tiekoties ar rajona pašvaldības vadītāju Ilgvaru Muzikantu sacīja, ka minētās pārbaudes, kura pašlaik notiek rajonā, mērķis ir iepazīties ar lauku privatizācijas procesu un likumdošanas ieviešanu. Protams, gribot izzināt problēmas, izvērtēt situāciju, lai labotu kļūdas, kas ir pieļautas. Jo arī no Preiļu rajona, vismaz viena vēstule dienā, kurā izteikta neapmierinātība par paju sabiedrības notiekošajiem procesiem, esot.

Lauksaimniecības departamenta vadītājs Jānis Vucāns sacīja, ka paju sabiedrību veidošana bija saistīta. Nebija iespējams pieņemt turpmākas sekas un procesus. Likumpārskatīšanas gadījumos dažkārt ir likumu nezināšana, bet daudzkārt apzināta to neieviešana.

Rajona prokurors Jānis Paura minēja konkrētas paju sabiedrības, starp tām «Druvu I», «Pelēčus», «Nākotni» un citas, kur paju sabiedrību vadītāji ne tikai ignorēja likumdošanu, bet gan lauku privatizācijas procesu organizēja pēc saviem iesakiem. Taču saukt pie atbildības konkrētus vadītājus nebija iespējams likumu nepilnības

dēļ. Teiksim, paju sabiedrības vadītāju var no amata atcelt tikai paju biedru pilnsapulce, bet pilnsapulci viņš var sasaukt tikai pats. Kā izteicās rajona prokurors A.Paura, tad paju sabiedrību statūti apzināti tikuši sastādīti tā, lai tie būtu izdevīgi bijušajiem «sarkanajiem baroniem». Bet privatizācijas procesā likumdošanas nepilnības radījušas ne tikai haosu un kopmāntas izsaimniekošanu, bet arī nopietnus pārkāpumus. Cilvēkiem apzināti tika izmānītas pajas, jo republikā, tai skaitā arī televīzijā, ļoti maz informēja iedzīvotājus (bijušos kolhozniekus) par pajām un to vērtībām. Arī par to, kas notiks, ja veikli uzcīrēji neprivatizēs visu tehniku, kā tas bija, piemēram, bijušajā «Preiļupē».

Runāja par daudziem aktuāliem un lauksaimniecības servisorganizāciju, pārstrādes uzņēmumu jautājumiem un problemām, atklāti norādot uz kļūdām. Šoreiz nopietni tika kritizēta arī Preiļu siera rūpnīca, kura sākusi ražot nekvalitatīvu produkciju, kurai ir ļoti augsta pašizmaksa un nav noieta ne pašmāju, ne vairs Pēterburgas tirgū.

Bezizeja radusies sakarā ar linu fabriku. Šis nepabeigtais milzenis jāslēdz, bet kas pēc tam? Vai Lat-

gales zemnieks vairs neaudzēs linus, bet ja audzēs, kur tos liks?

Izskanēja dažādi viedokļi. Arī negaidīts, ko izteica deputāts Andris Jermolajevs. Zemnieki ir sākuši audzēt ejas linus, kas varētu būt arī eksportprece. Bet no spajiem pasaulē iegūst celulozi, kas vajadzīga papīra ražošanai. Varbūt šāda ražotne varētu būt Preiļu linu fabrikā? Par šo priekšlikumu Rīgas kungi aizdomājās un solījās konsultēties...

Neaizmirsā arī Līvānu pilsētas problēmas. Bez darba ir vairāk kā 80 procenti strādājošo, bet Rīgā nez kāpēc nosauc tikai 2 procentus. Kāpēc vajadzīga šāda dezinformācija?! Līvānu uzņēmumi ir republikas pakļautībā, taču «augšā» nevienam nerūp ne cilvēku, ne ražotņu liktenis.

Tika diskutēts arī par to, ka šobrīd visa pasaule laužas uz Austrumu tirgu, bet latviešu zemniekam tur nav ko darīt, jo naudas attiecības ir nenormālas.

Pārrunāja arī citus jautājumus, bet izanalizējot visu sanāksmē teikto, iespaids — sastrebtā karstā putra deg vēderā visiem, gan zemniekam, gan ministrijas kungiem. Bet kā to atdzēsēt, nezina ne viens, ne otrs...

Aina Iljina

«Zaļās lapas» — nozaru telefonu grāmata «Rīga un apkārte 1992./93.»

Pagājušā gada pēdējā mēnesī klajā nākusī nozaru telefonu grāmata par Rīgu, Jūrmalu un Rīgas rajonu. Izdevējs ir firma «Latvijas Tālrunis». «Zaļo lapu» 300 lappusēs ir firmu, ražotāju, starpnieku, veikalu, ārstniecības iestāžu, pašvaldību, valsts institūciju, skolu, kultūras objektu u. tml. tālrunu, telefaksu, tekstu numuru un adreses, visas ziņas, lai zvanītu uz tuvām un tālām ārzemēm, Latvijas sakaru nodalī pasta indeksi, adreses, darbalaiki, tālruni un daudzas citas ziņas.

Grāmata priecē ar krāsainu tēlumu, gaumīgu un neparastu iekārtojumu, gandrīz katrā lappusē — savdabīgas reklāmas. Uzziņas par meklējamo objektu ir vieglāk atrodamas, ja izmanto nozaru sarakstu grāmatas beigās, pēc kura var bez bēd orientēties. Vēl kāds jaunums — šīs grāmatas īpašniekiem nākamo izdevumu firma gatavojas pārdot jau ar 20 procentu atlaidi. Telefonu grāmata, neapšaubāmi, lieti noderēs galvaspilsētas iedzīvotājiem un biznesmeņiem (bet ne tikai), jo pēdējos gados Rīgā kā sēnes pēc lietus izaugušas neskaitāmas jaunas firmas, kas atrodas tikai šajā grāmatā. Iepriekšējās telefonu grāmatās sniegtās ziņas ir nēglābjami novecojušas. Iespējams, ka šī grāmata varētu interesēt arī rajonu iedzīvotājus.

Izdevumu «Rīga un apkārte 1992./93.» var pieprasīt visās sakaru nodalās vai arī firmā «Latvijas Tālrunis», piezvanot pa tālruniem 217577, 217944 (cena — 495 LVR). Grāmata piegāde — bezmaksas, turklāt — visā Latvijas teritorijā. «Latvijas Tālrunis» plāno un ir uzsācis darbu arī pie Latvijas rajonu nozaru telefonu grāmatu izdošanas. Firmaicina pieteikties darbā enerģiskus cilvēkus, kas vēlētos strādāt par informācijas vākšanas un apstrādes organizatoriem Jūsu rajonā.

Lūdzu rakstīt: K.Barona 48/50, LV 1011 Rīga. Uzziņas darbdienās no 10 līdz 16 pa tālruniem 217944, 217577.

Katrai viensētai — savu vārdu (nosaukumu)!

Preiļu rajona vēstures izpētes ietvaros esmu pētījis arī senāko viensētu vēsturi. Bet par to šoreiz sīkāk nerunāšu, jo sakarā ar īpašumtiesību atjaunošanu uz zemi, veco viensētu atdzimšanu un jaunu viensētu dibināšanu pašreiz svarīgākais jautājums ir par viensētu nosaukumiem.

Iziesana viensētās Preiļu rajonā sākās jau 19. gs. 70. gados, bet masveidīgi tā notika un tika pabeigta 1920. gados. Ciemos (nelietoju lietuvisko «sādžu») palikušās nedaudzās sētas arī kļuva par viensētām ar visu saimnieciskiem piederīgo zemi vienkopus.

Katrai viensētai pēc saimnieka izvēles tika piešķirts savs vārds (nosaukums). Mana dzimtā novada saimnieki savām viensētām bija izvēlējušies skaistus, latviskus nosaukumus. Diemžēl tie ikdienā maz tika lietoti un plašāk neieviešas. Viensētnieki, kuru sētas aizceltas 2-3 un pat vairāk km attālumā no bijušā ciema, jautāti, kur viņi dzīvo, parasti nenosauca vis viensētu (mājas), kur dzīvo, bet ciemu, no kura aizgājuši, pie kura kopienas kādreiz piederējuši.

Lai šajā gadījumā atrastu vajadzīgo cilvēku vai nosūtītu tam vēstuli, jāsniedz plašas ziņas par viņu, jo bijušā ciema zemi teritorijā izveidotajās viensētās (mājās) bieži bija vairāki cilvēki ne tikai ar vienu un to pašu vārdu un uzvārdu, bet pat tēvavārdu un vienādu vecumu. Tajā gadījumā viensētniekam vajadzēja minēt savas viensētas nosaukumu, jo viensētas ne ekonomiskā, ne administratīvā ziņā no ciema vairs nebija atkarīgas: Te mēs redzam, cik negatīvu iespaidu uz individualitāti atstājusi «čupošanās» ciemos.

Norādot dzīves vietu konkrēti, ciemu varētu minēt tikai tajos gadījumos, ja viensēta palikusi ciemā un ja reizē ar ciema nosaukumu tiek minēta arī viensēta. Piemēram, pareizi savu dzīves vietu 1941. gada 4. septembrī izdarīja iedzīvotāju skaitīšanā norādījis

Andrejs Skutelis (dz. 1896. g. 28. VI), sakot, ka viņš dzīvo Preiļu pagasta Anspaku ciema Vērdīnos (tagad Saunas pagastā), jo viņa mājas tiešām atradās Anspaku ciemā. Īsuma labad šādā gadījumā «ciema» vārdu varēja arī izlaist, sakot vienkārši, ka viņš dzīvo Preiļu pagasta Anspaku Vērdīnos. Līdzīgā situācijā savu dzīves vietu pareizi, bet vēl precīzāk norādījis Juris Punculis (dz. 1868. g.), sakot, ka viņš dzīvo Preiļu pagasta Anspaku ciema Brenčos (viensētas nr. 42). Ikdienas dzīvē viensētas (saimniecības) numuru lieki minēt. Tas vajadzīgs nekustamā īpašuma uzskaites gadījumos.

Nepareizi savu dzīves vietu 1935. gada 12. februārī izdarītajā iedzīvotāju skaitīšanā norādījis Anspaku ciemā dzīvojošais Vladislavs Anspaks (dz. 1893. g. 14. I), sakot, ka viņš dzīvo Preiļu pagasta Anspaku ciema Vladislava Anspaka mājās. Bet kā saucies šis mājas, ja par to īpašnieku klūs kāds cits? Vai tad tiks mainīts šo māju nosaukums? Kļūda šajā gadījumā tā, ka nosaukts māju īpašnieks, bet ne māju nosaukums.

Nepareizi minēt ciemu tad, ja viensēta no ciema aizcelta tālāk. Tā 1941. gada 4. septembrī izdarītajā iedzīvotāju skaitīšanā Izidors Anspaks (dz. 1890. g. 25. XII) norāda, ka viņš dzīvo Preiļu pagasta Anspaku ciema Ciemiņos. Ciemiņu mājas atradās ap 2 km attālumā no Anspaku ciema, tādēļ Anspaku ciema vārdu te minēt ir pilnīgi nepareizi, maldinoši.

1942. gada jūlijā Latvijā notika nekustamo īpašumu (zemes) uzskaitē. Šajā reizē daudzi zemes īpašnieki savas neapdomības dēļ pielaiduši rupjas kļūdas — minējuši tikai ciemu, kur atrodas viensēta, bet nav minējuši ne viensētas nosaukumu, ne numuru, kas šajā gadījumā bija ļoti svarīgi. Daudzi ciemu pilnīgi aplami minējuši pat tajos gadījumos, ja viensēta ciemā neatrodas, bet aizmirsuši minēt viensētas nosaukumu un numuru.

Latgalieši ciemos (sādžās) tā «iemilējušies», ka pat viensētu grupas (2-3 viensētas), kuras jau sākotnēji izvietojušās kā viensētas (zeme katrai sētai vienā gabalā, bet tikai tās tuvu kopā sabūvētas), nodēvējuši par ciemiem. Piemēram, Preiļu pagastā bija viensētu grupa (3 viensētas) Zeltadibens (tagad Saunas pagastā). 1920. gados Zeltadibena viensētās dzīvojušās lielās Brišku un Puduļu ģimenes sadalījās un pārdalīja savā starpā arī zemi. Un tā 3 viensētu vietā radās 6 viensētas, kuru īpašnieki tās vai nu pārcēla uz sava zemes gabala viduci vai uzcēla tur jaunas viensētas; katrai dodot savu nosaukumu.

Zinu nosaukumus 4 viensētām — Mucenieki, Salieši, Pūpoli, Dziļupes. Bet 1944. gada jūlijā nekustamo īpašumu uzskaitē šo viensētu īpašnieki savu viensētu nosaukumus nav minējuši, bet norādījuši sekojoši: Zeltadibena viensēta nr. 1, nr. 2, nr. 3 utt. Līdzīgi rīkojušies arī mani piederīgie un tuvākie radi ar Preiļu pagastā 1891. gadā nodibināto Dzelzavas viensētu grupu (tagad Saunas pagastā). Sākotnēji te bija 2, vēlāk — 3 viensētas ar kopēju nosaukumu Dzelzava. 1930. gadu sākumā 2 sētas tika pārceltas tālāk — uz to īpašnieku zemes viduci, bet 1 palika uz vietas. Uz vietas palikusi viensēta saglabāja Dzelzavas nosaukumu, bet 2 dabūja jaunus nosaukumus — Jaundzelzava un Indriķēni. 1942. gada jūlijā nekustamo īpašumu uzskaitē mani piederīgie un tuvākie radi norādījuši, ka viņu viensētas atrodas Dzelzavas ciemā (!), bet nav minējuši ne viensētu nosaukumus, ne numurus. Iespējams, ka te pavirši bijuši arī zemes īpašumu uzskaitītāji.

Ievērojot visu iepriekš minēto jucekli, grūti arhīvam atrast un izkopēt vajadzīgās viensētas zemes plānus. Šajā ziņā latgalieši radījuši vēl vienu sarežģījumu, par ko būs runa tālāk.

1920. gados, kad cieminieki

masveidīgi pārcēlās uz viensētām, katra bijušā ciema viensētas numurēja, sākot ar nr. 1., tādējādi vienā pagastā ar vienu un to pašu numuru pagasta zemes plānā apzīmētas vairākas viensētas. Noskaidrot vajadzīgo nepalīdz arī tas, ka pāri lielai teritorijai šķērsām pārrakstīts bijušā ciema nosaukums, jo tur nav iezīmētas tā bijušo zemju robežas, kādēļ nevar skaidri zināt, pie kura ciema piederējusi ar vienu vai otru ciparu apzīmētā viensēta. Būtu visām pagasta viensētām viena nepārtraukta numerācija vai arī minēti to nosaukumi, vajadzīgās viensētas zemes gabalu plānā varētu atrast bez grūtībām.

Arī šodien, paskatoties, piemēram, Saunas pagasta zemes pieprasītāju reģistrā, redzams, ka lielākā daļa zemes īpašnieku vai mantinieku nelieto savus kādreiz piešķirtos viensētu nosaukumus, bet gan ciema, no kura izcēlušies, vai viensētu grupu nosaukumus. Tā ar vienu un to pašu nosaukumu arī tagad ieregistrētas vairākas viensēlas. Vai latgalieši aizmirsuši savu viensētu nosaukumus? Vai viņiem trūkst vārdu jaundibinātajām viensētām?

Pašreiz neatliekamais uzdevums ir bijušajām viensētām atjaunot agrāk izvēlētos un piešķirtos nosaukumus, bet jaundibinātajām viensētām un bijušajām viensētām, kuru nosaukumus mantinieki nezina vai arī tiem nepatīk agrāk doto nosaukums, — izvēlēties skaistus, latviskus, vietai un dzimtas vēsturei piemērotus nosaukumus, tos ieregistrēt Zemes grāmatā un turpmāk lietot, lai nākotnē nerastos nekādi sarežģījumi un pārpratumi nekustamā īpašuma (zemes) jautājumā.

Pie katras viensētas vajadzīgas arī plāknes ar viensētas nosaukumu, vajadzīgi arī ceļa rādītāji uz viensētām. Tas nepieciešams ne vien pastniekam, bet ikvienam, kas meklē vajadzīgo viensētu.

Antons Anspaks

SPORTA JAUNUMI

Šahs

Pēc rajona sporta spēļu kalendārā plānā 16. janvārī Preiļos notika šaha mačs starp Preiļu un Līvānu komandām.

Katras komandas sastāvā bija 4 vīrieši un 1 sievietē. Vīriešiem cīņas risinājās pēc Sheveningenas sistēmas 4 kārtās. Jau ar pirmajām kārtām vadībā izvirzījās Līvānu komanda, tad sekoja neliels atslābums, un to mājinieki izmantoja nekavējoties, nospēlējot atlikušos divus mačus neizšķirti.

Līvānu komandā rezultatīvi cīnījās Vladimirs Oleksenko un šo rindu autors, uzvarot visās četrās partijās. Divas uzvaras bija Vladimiram Žukovam. No Preiļu komandas labākie bija Boriss Šteinbergs un Voldemārs Kokins, katrs izcīnot pa divām uzvarām.

Sievietes mačā izspēlēja divas partijas. Uzvarot abās partijās, veiksmīgākā bija ilggadēja rajona izlases dalībniece Valērija Skrimble no Preiļiem.

Kopvērtējumā uzvarēja Līvānu komanda. Mača rezultāts 21:15. Sacensībām beidzoties, notika domu apmaiņa, lai uzlabotu šaha dzīvi rajonā. Kā paši preiļieši atzinās, tad te jau vairākus gadus nenotiek pilsētas čempionāti un citi turnīri pieaugušajiem, bet šī zaudētā mača iznākums esot pašsaprotama lieta. Diemžēl netiek audzināta jaunā šahistu maiņa.

Leonīds Filipovs
(Līvānos)

Klubs karatē — šotakan darbojas

Preiļos, bijušajā rajona sadzīves pakalpojumu nama zālē jau labu laiku kopš darbojas cīņas sporta klubs.

16. janvārī te notika pirmais eksāmens uz mācību jostām 9 un 8. kiju. To izturēja 36 puīši un meitenes. Eksāmenu pieņēma šī sporta veida republikas kluba prezidents Andrejs Komars. Labi eksāmenu nokārtoja Preiļu 1. vidusskolas skolniece Svetlana Lavrenova, zemessargs Vitolds Meikšāns, valsts dienesta darbinieks Ivars Trops, komersants Ivans Dronga, Preiļu 2. vidusskolas audzēknis Oļegs Baidins, galdnieks Andris Čačs.

Šis sporta centrs pilsētā veidojas, pateicoties sponsoriem, īpaši — Sergejam Serkovam. Sportisti un treneri ir pateicīgi pilsētas valdei par iedalītajām telpām treniņnodarbībām.

Tie sportisti, kuri trenējās agrāk, piedalās sacensībās. Nesen preiļietis Vladimirs Pučko piedalījās Lietuvas čempionātā, kur katra no daļā izcīnīja otro vietu.

Igors Komars,
kluba prezidents

Kramplauži aizturēti

20. janvāra rītā plkst. 4.30 Preiļu «Apsardze» saņēma signālu no kafejnīcas «Madarā». Ātri tur ieradusies, «Apsardzes» un Preiļu policijas iecirkņa darbinieki konstatēja, ka uzlauztas trīs durvis.

Sirēnu izdzirduši, zagļi metās bēgt, likumodami pa pilsētu, lai sajauktu pēdas. «Apsardzes» vīri un policija viņiem sekoja un Kosmonautu ielā kramplaužus aizturēja.

Vainīgie izrādījās divi Rīgas rajona iedzīvotāji. Ierosināta krimināllieta.

L.Zīle

Lasītāju vēstules

Acīmredzot, lai samazinātu līdzekļu algu izmaksām, Preiļos tiek samazināti darbinieku štati kultūras iestādēs, bērnudārzos u. c. Tieši tur, kur to nevajadzētu darīt, ja pilsētas pašvaldība vairāk domātu par kultūras un izglītības darba atļūšanu, par tā tālāku pilnveidošanu.

Pārdomas rada fakts, ka bērnu dārzos tiek pārbaudīta noslogotība, bet citās iestādēs un organizācijās, kur tiešām saradies daudz darbinieku, viņu noslogotība netiek kontrolēta. Rodas neērta sajūta, apmeklējot veikalus, kur 3-5 pārdevējas stāv bezdarbībā, jo nav neviena pircēja. Šinī sakarā atminā nāk laiks, kad pilsētas izpildkomitejā strādāja 3 cilvēki — priekšsēdētājs, sekretārs, grāmatvedis. Darbs tika padarīts ne sliktāk kā tagad. Bet cik darbinieku tagad ir pilsētas valdē?

Apmeklējot pilsētas valdi, namu

pārvaldi un citas iestādes, gribot negribot jādoma: «Ko šie visi darbinieki šeit dara?». Es ieteiktu samazināt štatus tieši šajos birokrātiskajos aparātos, bet nekādā gadījumā kultūras un izglītības iestādēs.

Iedzīvotājos neapmierinātību rada dažādi nodokļi, piemēram, apgrozījuma nodoklis, kurš jāmaksā par katru mantu, ko pērkam veikalos, un arī par pakalpojumiem. Bet kādus nodokļus maksā tie, kas pie universālveikala caurām dienām tirgojas ar alkoholu un tabakas izstrādājumiem? Neskatoties uz to, ka bija Ministru Padomes lēmums, kas aizliedza tirgoties atklātās vietās ar alkoholu un tabakas izstrādājumiem, Preiļos šī tirgošanās notiek pilnā sparā.

Rodas iespaids, ka mūsu pilsētā īstas valdīšanas nav, ja jau nevienš neredz šīs un citas nelikumības.

Pensionāre J.B.

Citas izejas nav

Pa telefonu redakcijai paziņoja, ka 13. janvārī Aizkalnes pagastā bez brīdinājuma pārtrauca apkuri 18 dzīvokļu mājā, kurā dzīvoja četras ģimenes ar bērniem. Iedzīvotājiem tagad dzīvokļi ierāditi vecās mājās, vieniem pat dzirnavnieka mājā, kura gandrīz brūk kopā.

Redakcija palūdza Aizkalnes pagasta valdes priekšsēdētāju Pēteri Rožinski izskaidrot situāciju:

— 18 dzīvokļu māja pieder paju sabiedrībai «Rainis», bet par apkuri atbild pagasts. Par to, ka kurināmā nepietiks, iedzīvotāji zināja jau rudenī un daudzi sameklēja sev citas mājvietas. Decembrī palikušās ģimenes bija brīdinātas, ka

pēc Jaungada apkure tiks pārtraukta. Šis jautājums bija izskatīts arī sesijā, jo pagastam naudas apkurei nav.

Ģimenes no apkures sezonas sākuma nemaksāja ne par ūdeni, ne par kanalizāciju, ne par apkuri (vidēji ap 3000 rubļu mēnesī).

Tagad, sakarā ar apkures pārtraukšanu, ģimenēm ierādīti dzīvokļi skolotāju un baznīcas mājās. Viena ģimene labprātīgi aizgāja dzīvot uz dzirnavnieka māju.

Es saprotu, ka ir ļoti sāpīgi ziemas vidū pārvākties no ērtiem dzīvokļiem uz lauku sētām, bet ar to jāsamierinās, jo citas izejas nav.

L.Zīle

VAI JŪS TO ZINĀT

CIK LATVIJĀ IR LĀČU?

Jautājumu — cik Latvijā ir lāču — iedzīvotāju lielākā daļa uztver kā joku. Taču velti. Vismaz trīs lāči ir pastāvīgi iemītnieki mūsu valsts rietumu mežos.

Taču Latvijas Meža ministrijas medību sektora vadītājs Roberts Naglis domā, ka ķepaiņi varētu būt 6 vai 8: «migrantu» pēdas atrastas Alūksnes un Cesvaines apkaimē. Visticamāk, ka tie ir Igaunijas lāči, kas, izvēloties sev teritoriju, nav pēmuši vērā cilvēku nospraustās robežas starp divām valstīm. Viņiem par laimi, lāčus stingri aizsargā likums visās Baltijas valstīs.

Pavisam kas cits ir stirnas. Diez vai atradīsies kāds sēņotājs vai vienkārši meža pastaiģu mīļotājs, kas nav redzējis šo graciozo dzīvnieku, jo Latvijā to ir gandrīz 95000. Ne jau velti pagājušajā gadā stirnu medību laiks tika pagarināts. Daudz ir arī brižu — 27700, no kuriem gandrīz trešo daļu bija atļauts nometīt. Vēl lielāks licenču procents attiecībā pret to kopējo daudzumu tika izsniegts mežacūku medībām: uz 32,6 tūkstošiem izsniedza 25,1 tūkstoši licenču. Tas ir tāpēc, ka šie meža «arāji» ātri vairojas un nepieciešams uzturēt optimālo daudzumu gan pašu mežacūku interesēs, gan arī lauksaimniecības produkcijas ražotāju miera labad.

1992. gadā izsniegti 5,7 tūkstoši licenču alņu medībām, tas ir nedaudz mazāk par šo dzīvnieku kopējo skaitu. Latvijas

saimniecībā par nelaimi kļūst bebri. Pēc mednieku aprēķiniem, pašlaik ir 19300 šo dzīvnieciņu. Medībām izsniegti 7,5 tūkstoši licenču. No vienas puses, bebri ir labākie dabīgie ūdens attīrītāji, un tur, kur ir viņu kolonijas, nav vajadzīgi nekādi koagulanti. Taču no otras puses, vietās, kur viņu ir daudz, piemēram, Ugāles rajonā, tiek iznīcināts vērtīgs meža masīvs un pat... ceļu tīkls. Šie nenogurdināmie darba rūķi būvē savas alas un ejas ne tikai zem lauku ceļiem, bet arī zem šosejām.

Runājot par dzīvniekiem, kurus var ieraudzīt retāk, interesanti uzzināt, ka Latvijā dzīvo 540 vilku, 490 lūšu, 10000 caunu, 3000 Amerikas ūdeļu, gandrīz 10000 jēnotuņu un 14500 lapsu. Jāiebilst, ka lapsu ir vairāk nekā viņu iecienīto balto zaķu, kuru kopējais skaits ir tikai 12,5 tūkstoši. Nedaudz vairāk Latvijā ir pelēko zaķu — 18000 vienību.

Šāds plašs medību lauks Latvijā nevarēja nepiesaistīt šī sporta veida cienītājus ārsmēs. Pagājušajā gadā gan viņu nav bijis nemaz tik daudz — apmēram 200, turklāt gandrīz četras piektdaļas mednieku ieradusies no Vācijas, bet pārējie — no Zviedrijas un Somijas.

Jānis Megrīns
«Neatkarīgā Cīņa»

TELEVĪZIJAS PROGRAMMA

Otrdiena, 26. janvāris

LATVIJAS TV I
18.00 Zīpas. 18.15 No TV video-fondiem. 19.00 Vizīte. 19.30 G.Janovskis. Heidelbergas nakts. TV iestudējums. 3. daļa. 20.00 Ekrāns bērniem. 20.30 Panorāma. 21.10 Biznesmeņi ar lielo burtu. Latvijas biznesmeņi un žurnālisti - preses konferencē. 22.10 Aci pret aci. 23.24 Nakts zīpas.

OSTANKINAS TV
14.00 Zīpas. 14.25 Lietišķais vēstnesis. 14.40 Bloknots. 14.45 Pasāules tautu diālrade. 15.15 Konkursa Krievijas balsis laureātu koncerts. 15.30 Mult. filma. 15.50 Lennebergas Emīls. Mākslas filma. 2. sērija. 16.15 Mūsu mūzikas klubs. 17.00 Zīpas. 17.25 TV kanāls Ostankina piedāvā... 17.50 Miniatūra. 18.05 Atgriešanās Edenē. Mākslas filma. 18.55 Tēma. 19.40 Labu nakti, mazuļi! 20.00

Zīpas. 20.40 Alekseja patiesība. Mākslas filma. 1. sērija. 21.50 Mult. filma pieaugušajiem. 22.00 Ēterā - mūzika. 0.25 Pilsētas sūkumi. Mākslas filma. 1. sērija.

LATVIJAS TV II
17.30 Latgales zīpas (krievu val.). 18.05 Mācīsimies angļu valodu! 12. nod. 18.30 Kling, klang, esam klāt! 18.55 Koncerts. 19.00 Zālais ceļš. 19.30 Zīpas. 19.45 Dzied R.Trence. 20.00 Basketbols. BK Brocēni - Ļubjanas Smelt Olimpija. 21.50 Zīpas. 22.00 Ēterā - Vidzemes TV.

Trešdiena, 27. janvāris

LATVIJAS TV I
18.00 Zīpas. 18.15 Melodijas no operetes. 18.40 Brīvais mikrofons. 19.30 Cerību zvaigzne. 20.00 Ekrāns bērniem. 20.30 Panorāma. 21.10 Prezidenta laiks. Dok. filma. 22.10 Ciemos pie Vecpiebalgas audējam. 22.30 Rīgas Multimediju centrs pie-

dāvā... 22.45 Istenība jeb šķitums. Teātra anekdote. 22.55 Spēle Parlaaments pret mafiju. 23.35 Nakts zīpas. **OSTANKINAS TV**
5.30 Rīts. 7.45 Firma garantē. 8.00 Zīpas. 8.35 Alekseja patiesība. Mākslas filma. 1. sērija. 9.40 Teātris + TV. 10.30 Dzēms. 11.00 Zīpas. 11.20 Sirds nav akmens. Mākslas filma. 1. un 2. sērija. 13.35 Radnieki. Mākslas filma. 14.00 Zīpas. 14.25 Telemikss. 15.10 Bloknots. 15.15 Mult. filma. 15.35 Lennebergas Emīls. 3. sērija. 16.00 Dzēms. 16.25 Klubs-700. 17.00 Zīpas. 17.25 Mult. filma. 17.35 TV kanāls Ostankina piedāvā... 18.00 Atgriešanās Edenē. Mākslas filma. 18.50 Sabiedriskā doma. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Zīpas. 20.40 Alekseja patiesība. Mākslas filma. 2. sērija. 21.50 U.Ota saruna ar akademiķi J.Veļihovu. 22.40 G.Apolinērs. Noktirne. 23.00 Zīpas. 23.25 Muzikāla programma. 23.55 Pilsētas sūkumi. Māk-

slas filma. 2. sērija. **LATVIJAS TV II**
17.30 CNN. 18.05 Runāsim vāciski! 16. nod. 18.25 Brīnumzeme. 19.00 Spektis. 19.30 Zīpas. 19.45 Soli pa solim. 20.10 O.Pirāga un Inversija. 20.30 Panorāma. 21.00 Preses konference. Piedalās Ukrainas RUH vadība. 21.50 Zīpas. 22.00 Latgales zīpas. 22.30 CNN.

Ceturtdiena, 28. janvāris

LATVIJAS TV I
18.00 Zīpas. 18.15 Koncerts. 18.45 Organizācija Glābiet bērnu! - Latvijas televīzijā. 19.30 Programma Neatkarība. 20.00 Ekrāns bērniem. 20.30 Panorāma. 21.10 Programma X. 22.40 Džeza mūzikas koncerts. 23.25 Dzied kamerkoris Ave sol. 23.30 Nakts zīpas. **OSTANKINAS TV**
5.30 Rīts. 7.45 Firma garantē. 8.00 Zīpas. 8.20 Mult. filma. 8.35 Alekseja

patiesība. 2. sērija. 9.45 Cilvēka institūts. 10.15 ...Līdz sešpadsmit un vecākiem. 11.00 Zīpas. 11.20 Bāskervīlu suns. Mākslas filma. 13.50 Nu, pagaidi! Mult. filma. 14.00 Zīpas. 14.25 Telemikss. 15.10 Bloknots. 15.15 Koncerts. 15.30 Mult. filma. 15.50 Lennebergas Emīls. 4. sērija. 16.15 Daudz mūzikas... 17.00 Zīpas. 17.20 ...Līdz sešpadsmit un vecākiem. 18.05 Atgriešanās Edenē. Mākslas filma. 18.45 Kinopanorāma. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Zīpas. 20.40 Loto spēle Miljons. 21.10 Atkritējs. Mākslas filma. 0.10 Muzikāla programma Dzīvais ūdens

LATVIJAS TV II
17.30 Latgales zīpas (krievu val.). 18.05 Mācīsimies angļu valodu! 18.30 Videoputeklis. 18.50 Mult. filma. 19.00 Spektis. 19.30 Zīpas. 19.45 Bruts. 20.00 Reģionālās TV piedāvā... 20.30 Panorāma. 21.00 Diskusiju klubs. 21.50 Zīpas. 22.00 CNN.

UGUNSGRĒKI JOPROJĀM RADA LIELUS ZAUDĒJUMUS

1992. gadā Preiļu rajonā notikuši 59 ugunsgrēki. Materiālie zaudējumi - 75000 LVR. Galvenie ugunsneļaimju cēloņi bija neuzmanīga rīkošanās ar uguni - nepareiza krāšņu ekspluatācija un krāšņu bojājumi, kas radīja 10 ugunsgrēkus. No elektrības aizdegās četras mājas. Viens cilvēks ugunsgrēkos aizgāja bojā.

Gribu pievērst īpašu uzmanību Līvānu mājiņu piebūvēs ierīkotajām kurtuvēm. Izrādās, to griestos izmantots degošs materiāls, pie tam tas saskaras ar dūmvadu. Līdz ar to, ja dūmvads bojāts, ugunsneļaimē būs klāt. (Šī iemesla dēļ pērn ugunsgrēks jau izcēlās vienā Līvānu mājiņā Riebiņos.) Diemžēl šīs piebūves ir taisītas pēc projekta, tās pieņēmusi valsts komisija kā derīgas ekspluatāšanai. Tā ir laime, ka desmit gadu laikā, kopš

mājiņās dzīvo cilvēki, nav notikuši lieli ugunsgrēki. Kaut gan māju saimnieki stāstīja, ka dažas no mājiņām tomēr ir aizdegušās, bet ugunsneļaimē tikusi likvidēta bez ugunsdzēsēju palīdzības. Tāpēc gribu atgādināt, ka cilvēkiem, kuri dzīvo Līvānu mājiņās, jābūt īpaši uzmanīgiem.

Cilvēki savos mājokļos nereti rīkojas bezatbildīgi, neievēro drošību. Tikai pērn par noteikumu neievērošanu sodīti 42 cilvēki. Galvenokārt - administratīvā veidā. Tika apturēta 26 elektroiekārtu un bojātu krāšņu ekspluatācija.

Aizvadītais gads bija ražens ar lēmumiem ugunsdrošības jautājumos. Martā tika pieņemts LR likums «Par ugunsdrošību». Pamatoties uz to, stājās spēkā «Nolikums par valsts ugunsdrošības uz-

raudzības iestāžu darba organizācijas kārtību» un citi dokumenti. Pēc šo dokumentu pieņemšanas pabeigts pirmais posms dienesta reorganizācijā.

Otrajā posmā ir jāizveido vienots valsts ugunsdzēsības dienests. Pēc LR MP lēmuma mūsu rajonā uz vienotu militārizētu dienestu ir jāpāriet šī gada beigās. Tas nozīmē, ka Preiļos un Līvānos tiks izveidotas militāras ugunsdzēsības un glābšanas daļas profesionālo ugunsdzēsēju daļu vietā. Strādājošajiem tiks izvirzītas paaugstinātas prasības, bet štati netiks palielināti.

Netiks papildinātas arī tehnikas vienības. Tē nu ir skaidrs, ka būtiski nepalielināsies iespējas ugunsgrēku likvidēšanai.

Pēc pieņemtiem likumdošanas aktiem republikā esošie brīvprātī-

gie ugunsdzēsības formējumi vairs nepakļaujas valsts ugunsdzēsības dienestam. Tos nevar iekļaut kaujas izbraukumu sarakstā. Tātad organizācijas un uzņēmumi, kuriem ir ugunsdzēsības tehnika, to uz negadījumiem sūlīs vai nesūlīs pēc saviem ieskatiem. Tāpēc vietējām pašvaldībām, lielākajām organizācijām un firmām ir jāpadomā, kā izveidot savu ugunsdzēsības dienestu. Jo pats par sevi saprotams, ka ugunsgrēka gadījumā līdz valsts ugunsdzēsēju komandas atbraukšanai (attālumam nereti ir lieli) objektu vairs nevar saglabāt. Tātad vietēji brīvprātīgie ugunsdzēsēji ir tie, kuri var ne tikai nepieļaut uguns tālāku izplatīšanos, bet arī ugunsneļaimi likvidēt.

E.Boreiko,
rajona ugunsdzēsības un glābšanas dienesta priekšnieks

IZDOTAS RĒZEKNĒ

Pateicoties Latgales Kultūras centra izdevniecībai, kas nu jau trīs gadus darbojas Rēzeknē, dzimtenē atgriezušies tādi tradicionāli, savā laikā ierasti izdevumi kā «Tāvu zemes kalendārs» un «Olīts». Pēc 46 svešumā aizvadītiem gadiem kalendārs no jauna sāka iznākt 1991. gadā, pagājušā gada vasarā atdzima literāri zinātniskais almanahs «Olīts», jo pēc 1947. gada tā izdošana tālu prom no dzimtenes apstājās (emigrācijā izdots Latvijā sagatavotais 7. laidniens). Drīzumā sagaidīsim arī rakstu krājumu «Acta Latgalica» (8. laidniens).

Izdevniecības centieni virzīti uz to, lai mēs, Latgales puses cilvēki, iepazītu savu literatūru un tās darbiniekus, iedziļinātos savā kultūrvēsturē un, protams, lai koptu latgalisko tradīciju literatūru.

Neilgajā pastāvēšanas posmā laistas klajā miniatūras monogrāfijas par redzamiem novada literatūras, zinātnes un tautas darbiniekiem viņu mūža atceres gadskārtās (piemēram, N.Rancānu, F.Trasunu, Naaizmērstu, B.Brežgo u.c.), prozas un dzejas grāmatas. Tostarp vajadzētu pieminēt F.Trasuna fabulu izdevumus, trimdinieka O.Rupaiņa garo stāstu «Jauno skūlotoja» un romānu «Tauta grib dzīvot», arī mūsu laikabiedra balvnieša O.Slišāna trīs dzejoļu burtnīcas, starp kurām arī silti rotāli, dzidru pantu izceļas «Lyugums sapņiem» (jauks arī vāka zīmējums - mākslinieks P.Gleizdāns).

Ar izdevniecības aktīvu līdzdalību dienas gaismu ierauga debitan-

tu sacerējumi. Jo lielāks prieks, kad tie ir literāri augstvērtīgi, kā L.Apšenieces «Bērības plāva» (tiesa, latviešu literārajā valodā), smalks arī jaunās ilustrātores I.Puplovskas veikums.

Par īstu rokasgrāmatu katram vēstures skolotājam, arī studentiem un vecāko klašu skolēniem var uzskatīt H.Soma brošūru «Latgales vēstures mācību programma, pamatfakti, avoti un literatūra» - konspektīvs kopojums novada vēsturē. Turpinot šo aizsākumu, drīzumā iznāks K.Poča un I.Počas «Ieskats Latgales vēstures historiogrāfijā» un R.Mazura «Ievads mākslas vēsturē».

Labs turpinājums dzīves apaļu gadskaitļu iemūžināšanai ir M.Bārbales dzejas izlase «Dvēselīte mana» - sakarā ar novadnieces 60 gadu jubileju šigada sveču mēnesī. Iznāks svešumā dzīvojošā literāta A.Rubļa dzeja un proza atsevišķās grāmatās, N.Neikšāniša romāns «Myura kolns», S.Kuršiša «Manas atmiņas» u.c.

Šeit pieminētās un arī citas izdotās grāmatas dabūjamas rajonu centru grāmatnīcās, vietumis preses apvienības kioskos un, protams, pašā izdevniecībā, kas pārcēlusies uz Atbrīvošanas alejas 90. namu (58. istaba), tālrunis - 24518. Būtu jauki, ja ar katra entuziasta atbalstu šie izdevumi plaši «izietu tautās» - ikvienā pagastā, ikvienā skolā. Jo tas ir viens no avotiem, kā turēties pie saknēm, kas mūsu dzīvei dod valgmi, bet izdevniecībai tā ir iespēja rast līdzekļus jaunu grāmatu izdošanai.

Valentīna Unda

Elektroenerģijas patērētāju zināšanai!

«Energokontrole» noteic ikmēneša apmaksas termiņu par izlietoto elektroenerģiju līdz nākošā mēneša 15. datumam. Sākot no 16. datuma aprēķinās kavējuma naudu 1 % par katru nokavēto apmaksas dienu.

Lai izvairītos no papildus izdevumiem (kavējuma nauda un atslēgšanas apmaksa), savlaicīgi maksājiem par izlietoto elektroenerģiju.

Preiļu rajona konsultāciju birojs sniedz konsultācijas lauksaimniekiem:

MĀRIS LINIŠ — inženieris mehāniķis, ZENTA DŪDA — agronomija, sēklkopība — Preiļos, Raiņa bulvārī 19, pirmdienās no 10 līdz 17, tel. 22391.

INA SMELCERE — agronomija, dārzkopība — Jersikas pagasts, otrdienās un ceturtdienās no 10 līdz 12, tel. 46348 (darbā), 46636 (mājās).

VALENTĪNA ANSPOKA — agronomija, sēklkopība — Saunas pagasts, ceturtdienās no 9 līdz 13, tel. 34434 (darbā), 39544 (mājās).

OLĢERTS DAUGULIS — vetfeldšeris — Upmalas pagasts, piektdienās no 8 līdz 14, tel. 50442 (darbā), 38757 (mājās).

VILHELMĪNE VAIVODE — agronomija — Rožupes pagasts, pirmdienās no 9 līdz 16, tel. 58585 (darbā), 58529 (mājās).

VILMĀRS USĀNS — agronomija — Sutru pagasts, trešdienās no 9 līdz 11, tel. 36694.

LIDIJA KAŽEMĀKA — agronomija, sēklkopība — Aizkalnes pagasts, otrdienās no 9 līdz 12, tel. 54623.

PĒTERIS VAIVODS — agronomija — Aglonas pagasts, piektdienās no 9 līdz 17, tel. 15286.

ARNIS OPOLAIS — agronomija — Sīlukalna pagasts, otrdienās no 10 līdz 13, tel. 37510.

ELITA REBAINE — vetārste — Pelēču pagasts, trešdienās no 9 līdz 13, tel. 55690 (darbā), 55648 (mājās).

SIA «TAS—TAP» pārdod:

□ traktoru T-74 pēc kapitālā remonta, siena grābekļus - vālo-tājus, rindstarpu vāgotājus - aizrausējus, uzkarināmos balķu iekrāvējus, traktoru un automobiļu agregātus, dīzel-degvielu. Pieņem pasūtījumus iekārtu izgatavošanai, traktoru T-25, T-30A, T-40 piegādei, piedāvā transportu kravu pārvadāšanai Latvijas teritorijā un ārpus tās robežām.

Adrese: Preiļi, Pils ielā 14 («Lauktechnikas» teritorijā).

Uzziņas pa tālruni 21552.

SIA «GARDUMS»

iepērk gaļu. Zvanīt pirmdienās, otrdienās, trešdienās.

Tel. 57769.

NOVADNIEKS

Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta. REDAKCIJAS ADRESE: LV-5301, Preiļos, Aglonas ielā 1. ☎ 22059, 22305, 21759, 22154, 21996, 21985. PASŪTĪJUMA INDEKSS 68169.

Izdod Preiļu rajona pašvaldības uzņēmums «Novadnieks» REDAKTORS PĒTERIS PĪZELIS

Reģistrācijas apliecība № 1018. Iespiests Daugavpils tipogrāfijā Daugavpilī, Valkas ielā 1. Ofsetiespiedums. 1 iespiedloksne. Metiens 5347 eksemplāri. Pas. № 138

Pārdod

steidzīgi māju Riebiņos, Līvānu ielā 11;

māju Līvānos, Krustpils ielā 4/6;

motobloku (616. modelis, Ungārijā ražots dzinējs), plaukmašīnu, arklu, kultivatoru, frezi, piekabu, kūpinātavu (GE-91-1, 1 x 1 x 1,8 m, 13 kw/h, 360 v), trīsfāzu skaitītāju (SACU-1L 672M, 5A), vienfāzu skaitītāju (SOI-446, 10-40A). Iespējama samaksa ar pārskaitījumu. Zvanīt 24168 no 20 līdz 22;

steidzami labu VAZ, ledusskapī, televizoru. Tālrunis 48584.

Maina

labiekārtotu divstābu dzīvokli Daugavpils centrā pret māju vai mājas daļu. Ir varianti. Tālrunis Daugavpilī 54074;

divstābu dzīvokli (103. sērija) Preiļos pret 2 vienistabas dzīvokli vai pret 1 vienistabas un 1,5 istabu dzīvokli. Tālrunis 22009 no 9 līdz 18;

četrstābu dzīvokli ar ērtībām Preiļos pret diviem divstābu dzīvokliem. Tālrunis 21446.

Īrē

vai PĒRK 1,5 istabas dzīvokli Preiļos. Tel. 22225.

Izīrē

vienistabas dzīvokli ar ērtībām. Tel. 23083.

PĒRK bērza papīrmalku. Mūsu transports. Tūlītēja samaksa. Tāl. 42750

Paju sabiedrības «Pelēči» valde paziņo,

ka 20. februārī plkst. 10.00 Pelēču KN notiks paju sabiedrības biedru kopsapulce. Reģistrācija no plkst. 8.00.

DARBA KĀRTĪBA:

1. Valdes atskaite.
2. Organizatorisks jautājums. Visiem paju biedriem ierašanās obligāta.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Ļubovai Viktorovai, guldot MĀTI smilšu kalnā.

Darba biedri

Ir sāpes, ko nespējam dalīt uz pusēm, Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu.

Izsakām līdzjūtību Eīnai MĀSIŅAS nāves gadījumā. Klases biedri un audzinātāja